

Любен Каравелов

Благодетелно куче

(Из Хайне)

Имало едно куче, Брут го викали,
да му дадат това име – право имали.
За умът му, за дарът му всеки е знаел,
от всекиго почит, слава наш Брут е имал.
Търпение, постоянство – се му господ дал,
между зверове, добици – първенство имал.
Брут е верен, Брут е злато, Брут е образец.
А хората са казвали: „На, Натан мъдрец!“
Вярвал му е господарят, обичал го е,
като свой брат и побратим той имал го е.
Заслужил е наш Брут любов, заслужил е чест,
в касапницата за месо ходил тоя пес.
Касапинът му напълни коша чак докрай.
Честни Брут го вземе в уста, мирно върви той
по улиците. Носи овчо, носи свинско, носи телешко,
ех, това почтено куче не е кучешко!
Ако миризмата и да е била приятна, но не се харал
От нея честни Брут: в душата си той стоик бил,
не гледал той на костите, нито пък месото барал,
и покупката цяла-целеничка дома донасял.
Но и между кучетата, за нашето съжаление,
(както и между нас) има безчувствени скотове,
които са се отдали на плътско наслаждение
и кои нямат нравствени начала – волове!
Па да си отмъстят тия сокашки кучета
на Брута, че той не приличал на техният еснаф,
а честен бил – намислили тия палета
да направят завера – нравът им бил гнуснав.
И на, веднаж, когато Брут из дюкянът излязнал
и отивал дома си полекичка с своят кош,

всичкият той боклук на него изведнаж нападнал.
Шаровци, Бельовци, Мурджовци, всеки, кой бил лош –
и отнели от него тая плячка скъпа.
Попадали по улицата телешки парчета.
Нямал Брут сила да се бори с толкова врагове;
нямал ни сопа –
и делба се захванала между гладните кучета.
Изпърво гледало на тях спокойно нашето Брутче,
като истинско мъдро философче;
най-после ядове го сподаднали,
че тия урсуси така сладко лапат.
И Брут дал воля на оскърбеното си сърце –
и сам захванал да лапа кости и месце.

Морал

Що, Бруте, и ти? И ти, който беше толкова чист? –
с наскърбена душа ще викне някой моралист.
Ох, лошите примери всекиго ще да развратят!
И даже Брут – образецът на четвероногите –
не е праведен и честен; и той лапа сланина,
като всяка скотина.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12015>]